

WOJCIECH STEFAŃSKI (1965-2018) – IN MEMORIAM

Wojciech Stanisław Stefański urodził się w Warszawie 17 marca 1965 r. Był jedynym synem Jadwigi i Hieronima Stefańskich. W 1984 ukończył LIII Liceum Ogólnokształcące Stowarzyszenia PAX pw. św. Augustyna w Warszawie. Następnie wstąpił do Metropolitalnego Wyższego Seminarium Duchownego w Warszawie na Bielanach, a po opuszczeniu seminarium podjął studia o specjalności teologia środków społecznego przekazu na Wydziale Teologicznym Akademii Teologii Katolickiej w Warszawie. Pracę magisterską pt.: *Mysł społeczno-etyczna kardynała Stefana Wyszyńskiego w Jego przemówieniach od sierpnia 1980 do maja 1981 roku*, napisał pod kierunkiem ks. prof. dra hab. Antoniego Lewka, na seminarium poświęconym homiletyce i obronił w 1989, a rok później obronił licencjat kanoniczny.

Pracę w Bibliotece Głównej ATK rozpoczął 21 lutego 1991 roku. Do jego obowiązków należała obsługa Czytelni i opracowanie przedmiotowe zbiorów, zgodnie z językiem haseł przedmiotowych Biblioteki Narodowej (JHP BN). To była jego zawodowa pasja, wydał nawet książkę: *Słownik haseł przedmiotowych biblioteki UKSW z dziedziny nauk kościelnych*, Wydawnictwo UKSW, 2002. Późniejsze wydania *Słownika...* (lata 2003-2012) sukcesywnie uzupełniał o nowe hasła. Chcąc uzupełnić swoje wykształcenie ukończył w 2008 roku w Uniwersytecie Warszawskim studia podyplomowe z zakresu Bibliotekoznawstwa. W tym samym roku odbył miesięczną praktykę zawodową w Bibliotece Uniwersytetu Warszawskiego, spełniając warunki wskazane w Rozporządzeniu MNiSW na uzyskanie stanowiska kustosa bibliotecznego. W 1999 roku został wybrany do Senatu UKSW z ramienia pracowników niebędących nauczycielami akademickimi, na kadencję 1999-2002.

Jaki był Pan Wojciech? Był pełen humoru, opowiadał anegdotki i z dużym talentem parodiował różne postaci. Miał ogromną wiedzę dotyczącą historii Warszawy. Kochał swoje miasto, a szczególnie swoją dzielnicę Żolibórz i mógł o nich opowiadać długie godziny.

Jego Mama była rodowitą Warszawianką, co często z dumą podkreślał. Dlatego jego wiedza o mieście była tak wszechstronna dlatego namawialiśmy Pana Wojtka aby został przewodnikiem po Warszawie. Drugą Jego pasją były autobusy miejskie, znał trasy linii, a nawet numery boczne autobusów, które miały trasę na Żoliborzu. Śpiewał też w chórze przy Parafii św. Stanisława Kostki i był tam lektorem. Należał do Koła Synodalnego przy tej Parafii.

Wspominał też o bł. Ks. Jerzym Popiełuszcze, któremu posługiwał w czasie Mszy Św.

W Bibliotece szczególną przyjaźnił darzył Marka Ziemiańka i Tomka Winiarskiego, którym długo opowiadał swoje historie i dyskutował na różne tematy. Po śmierci Taty opiekował się Mamą, a po Jej śmierci szukał wsparcia wśród swoich koleżanek i kolegów z pracy. Staraliśmy się okazać Mu współczucie i troskę. Staliśmy się wtedy dla Niego jakby Rodziną. Pod koniec swojego życia odnalazł miłość – Panią Elizę, był wtedy bardzo szczęśliwy i mimo wykrytej choroby nowotworowej, cieszył się każdym dniem. W sierpniu 2018 roku wyjechał odpocząć do Kołobrzegu, niestety stan zdrowia bardzo się pogorszył i Pan Wojtek zmarł 13 sierpnia w tamtejszym szpitalu. Symboliczny i jakże przejmujący jest fakt, że w dniu Jego odejścia przypadła piąta rocznica śmierci Mamy. Uroczystości pogrzebowe naszego Kolegi rozpoczęły się 24 sierpnia w Kościele Św. Stanisława Kostki. Chór parafialny śpiewem pożegnał swojego tenora, a w imieniu pracowników naszej Biblioteki pożegnała Pana Wojtka pani Dyrektor dr hab. Katarzyna Materska. Prochy naszego kolegi spoczęły w grobie rodzinnym na Cmentarzu Bródnowskim.

Oprac. Jolanta Białkowska